

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/305/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115201438
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4115201438.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Ingrid Doležajovej v právnej veci žalobkyne: O. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., V. XXX, v konaní zastúpená: X. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., V. XXX, proti žalovanému: O. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., V. XXX, o vypratanie nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 25C/38/2015-132, zo dňa 20. augusta 2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil a žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 96 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). Dôvodil tým, že žalobkyňa sa domáhala voči žalovanému vypratania jeho osobných vecí z jej nehnuteľnosti a opustenia nehnuteľnosti. Vzhľadom na vyjadrenie zástupkyne žalobkyne zo dňa 20.08.2015 súd konanie zastavil, keďže po podaní žaloby došlo k zmene situácie. O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP tak, že žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal včas odvolanie žalovaný. Namietal, že žalobkyňa s ním nekomunikuje. Na základe jej správania jej poslal výzvu na vrátenie 50 % daru - rodinného domu. Na základe odpovede žalobkyne podal žalobu o vrátenie daru, ktoré konanie sa vedie pod sp. zn. 8C/76/2014. Reakciou žalobkyne bolo, že žalovanému zrušila trvalý pobyt v rodinnom dome a jej správanie voči nemu sa ešte zhoršilo a jej konanie bolo v rozpore s dobrými mravmi, a keď dňa 21.01.2015 vymenila zámky na dome, zostal žalovaný ako bezdomovec na ulici. Mal za to, že aj keď žalobkyňa vzala žalobu späť, jeho situáciu to nerieši, pretože žalobkyňa ho bezprávne deložovala v januári 2015, keď vymenila zámky a naďalej mu úmyselne zadržáva veci a finančné prostriedky. Žalobkyňa tvrdila, že neprispieval na chod rodinného domu a že jej matka mu poskytla náhradné ubytovanie - 1-izbový byt vo P., ale žalobkyňa tieto tvrdenia nepodložila žiadnymi dôkazmi. Keďže ho žalobkyňa bezprávne vypratala a on je stále bezdomovcom, podal odvolanie, pretože súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Dodal, že v predmetnej nehnuteľnosti býval od roku 2002, z čoho možno predpokladať, že mu vznikol tzv. prirodzený nájom domu bez určenia doby užívania podľa § 685 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na základe uvedeného žiadal, aby súd konanie nezastavil a z dôvodu, že je invalidný dôchodca žiadal oslobodenie od súdnych poplatkov.

3. Podaním zo dňa 19.11.2015 žalovaný doplnil svoje odvolanie, keď uviedol, že od podania odvolania žalobkyňa na jeho pokusy skontaktovať sa a dohodnúť sa nereaguje. Žiadal preto, aby súd vydal rozsudok, ktorým konanie nezastaví a uloží žalobkyni povinnosť zabezpečiť náhradný byt žalovanému,

povinnosť strpieť právo žalovaného na bývanie v predmetnom dome, z ktorého ho bezprávne vypratala, až do splnenia povinnosti zabezpečenia bytovej náhrady, povinnosť žalovaného vypratať dom do 30 dní od doručenia písomného vyhlásenia o zabezpečení primeraného náhradného bytu, povinnosť žalobkyne vyplatiť žalovanému finančné odškodnenie vo výške 30.000,- eur.

4. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že napadnutým uznesením súd konanie zastavil, pretože došlo k zmene situácie, keď žalovaný už v rodinnom dome nebýva, nedomáha sa dostať do rodinného domu. Vzhľadom na to sa stalo konanie bezpredmetným, preto žalobu, ktorou sa domáhala voči žalovanému vypratania osobných vecí z nehnuteľnosti a opustenie nehnuteľnosti, vzala späť. Dodala, že spory so žalovaným vznikli pre jeho nadmerné pitie alkoholu. Žalovaný celý dom užíval, aj keď býval v suteréne, je to irelevantné, pretože býval v spoločnej domácnosti so žalobkyňou a jej matkou. Od januára 2013 neprispieval na náklady spojené s bývaním, nesplácal hypotekárny úver. Všetky náklady spojené s bývaním hradila matka žalobkyne. Nakoľko žalovaný finančne neprispieval, nemal záujem starať sa o nehnuteľnosť, platiť hypotéku, sústavne bol pod vplyvom alkoholu, žalobkyňu a jej matku stále urážal, vyhrážal sa zabitím, správal sa agresívne, musela žalobkyňa vymeniť zámky na rodinnom dome, v ktorom už mal žalovaný zrušený trvalý pobyt. Poprela, že by úmyselne zadržovala veci žalovaného, práve naopak, bolo mu viackrát umožnené, aby si ich zobral, ale on odmietal. Dňa 22.01.2015 po privolaní policajnej hliadky, keď násilu vnikol do domu si mohol taktiež zobrať svoje veci, na čo bol vyzvaný aj policajnou hliadkou. Pokiaľ ide o 1-izbový byt vo P., matka žalobkyne ústne vyzvala žalovaného, aby sa presťahoval do predmetnej nehnuteľnosti, pričom mu dávala kľúče, ale žalovaný neustále odmietal. Vzhľadom na uvedené žiadala žalobkyňa napadnuté uznesenie v celom rozsahu potvrdiť.

5. Žalovaný v replike na vyjadrenie žalobkyne uviedol, že od bezprávneho deložovania žalobkyňu žiada o zabezpečenie náhradného bytu s tým, aby strpela právo žalovaného na bývanie v predmetnom dome, z ktorého ho bezprávne vypratala, až do splnenia povinnosti zabezpečenia bytovej náhrady. Žalovaný v rodinnom dome nebýva a nemôže sa dostať k svojim osobným veciam a do domu ani za prítomnosti polície, pretože žalobkyňa ako majiteľka domu, ktorý jej daroval žalovaný, si to neželá. Poukázal na to, že jeho zdravotný stav sa od bezprávneho deložovania žalobkyňou bez poskytnutia bytovej náhrady výrazne zhoršil, zvýšenie percentuálnej miery je 10 %. Tvrdenia žalobkyne, že užíval všetky miestnosti v rodinnom dome označil za účelové klamstvá, nakoľko má problémy s chôdzou a vyhovovalo mu bývanie v suteréne, kde je bezbariérový prístup do domu. Za nepodložené označil tvrdenia žalobkyne o tom, že nehradil výdavky rodinného domu do roku 2013. Zdôraznil, že do rúk matky žalobkyne prispieval na chod domácnosti. Z dedičstva po svojom otcovi cca 15.000 eur, nadobudol osobné motorové vozidlo, peňažný účet so zostatkom 15.473,16 eur, a cenné papiere, členské práva a povinnosti voči COOP Jednota SD, ktoré žalobkyňa zadržáva v rodinnom dome. Ďalej dodal, že býval v rodinnom dome, takže keby bola žalobkyňa odpojená od energií, bol by bez energií aj on s tým, že energie boli písané na jeho meno, preto uhrádzal upomienky. Žalobkyňa účelovo nehradí energie, ktoré sú písané na žalovaného. Platbu za vodu si žalobkyňa prepísala na svoje meno v januári 2016 s tým, že nechala v Západoslovenskej vodárenskej spoločnosti dlžobu vo výške 125,74 eur, pretože platby za vodu boli písané na žalovaného. Žalovaný tiež vyzval žalobkyňu na prepis elektrickej energie v ZSE, pretože žalobkyňa je v omeškaní s platbami za elektrickú energiu od januára 2016 a všetky poplatky za upomienky budú účtované pri prepise elektrickej energie a vyúčtované žalovanému, hoci žalovaný v rodinnom dome nebýva od jeho deložovania dňa 21.01.2015, čím sa žalobkyňa dopúšťa bezdôvodného obohatenia. Ďalej žalovaný uviedol, že sám uhrádzal hypotekárny úver, pretože matka žalobkyne je dlhodobo nezamestnaná do roku 2000. Za nepravdivé označil tvrdenia žalobkyne, že žalovaný požíval alkohol vo väčšej miere. Poukázal na to, že sa niekoľkokrát domáhal, aby mu žalobkyňa aj za prítomnosti polície vydala jeho veci. Nakoľko žalobkyňa nereagovala na výzvy žalovaného a účelovo aj v súčasnosti zadržáva žalovanému veci, podal žalovaný na žalobkyňu žalobu o vrátenie vecí a vyplatenia pod sp. zn. 12C/598/2015. Záverom uviedol, že žalobkyňa ani jej matka mu nikdy neponúkli náhradné bývanie alebo byt, ústne ani písomne. Mohli tak urobiť za účasti polície, keď žalobkyňa bezprávne deložovala žalovaného a ten nastupoval do nemocnice v Nitre na hospitalizáciu. Naopak, žalovaný vyzýval matku žalobkyne, aby mu vrátila 1-izbový byt vo P., po otcovi žalovaného ešte v roku 2012, keď matka žalobkyne podala návrh na rozvod.

6. Žalobkyňa v duplike na repliku žalovaného uviedla, že žalovaný v danej nehnuteľnosti nemal trvalý pobyt, neplatil a nespoluodielal sa na platbách za energie domu, mesačné splátky úveru, nestaral sa o okolie domu ani o dom, a to napriek tomu, že žalobkyňa bola školopovinná a nemala žiadny príjem. Poukázala na to, že dom opúšťal v januári 2015 za asistencie polície, ktorá ho vyzvala, aby si zobral

všetky osobné veci z domu. Pred policajnou hliadkou mu matka žalobkyne chcela odovzdať kľúče od bytu vo P., ktoré v tom čase odmietal prevziať. Veci mal pobalené aj v osobnom motorovom vozidle, ktorým odišiel. Nebolo pravdou, že by sa žalovaný k vozidlu nedostal. Zdôraznila, že svoj zdravotný stav si žalovaný spôsobil sám, prvýkrát si spôsobil ujmu na dolnej končatine ešte v čase trvania jeho prvého manželstva, keď riadil motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu a spôsobil dopravnú nehodu. Tvrdenia žalovaného považovala za nepravdivé, úmyselne zavádzajúce súd a očiernujúce žalobkyňu a jej matku. Žalovaný obýval celý rodinný dom, všetky podlažia, jeho vinou takmer vyhoreli, keď podpálil záves v kuchyni na prízemí. Nie je pravdou, že by sa nepohyboval po schodoch a už vôbec nie, že pri chôdzi musí používať francúzske barle. Do rúk matky žalobkyne neprispieval žiadnou sumou na energie a chod domu, ani na splátky úveru, čím úmyselne zavádza súd. Neplatil ani výživné ako mu nariadil súd, nieto ešte aby dával peniaze len tak bez dokladu do rúk matky žalobkyne. Poukázala tiež na to, že opakovane psychicky deptal žalobkyňu aj jej matku, nadával im, vyhrážal sa zabitím. Spolžitie so žalovaným sa stalo neúnosným a z uvedených skutočností sa žalobkyňa začala báť o svoj život a bola nútená chovaním žalovaného vymeniť zámky na rodinnom dome. Preto žiadala napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť.

7. Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd (podľa § 34 CSP) preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach podaného odvolania podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 CSP potvrdiť.

8. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9. Podľa § 470 ods. 2 prvej vety CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

10. S účinnosťou od 01.07.2016, prijatím zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, došlo v súlade s § 473 CSP k zrušeniu zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávných noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti CSP. Zároveň však uvedený právny predpis v ustanovení § 470 ods. 2 stanovuje výnimky z tohto základného pravidla. Podľa tohto ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

11. Podľa § 96 ods. 1 OSP v znení účinnom do 30.06.2016, navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

12. Podľa § 96 ods. 2 citovaného zákona súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

13. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

14. Podľa § 146 ods. 1 prvej vety CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí.

15. Späťvzatie žaloby je dispozitívny procesný úkon žalobcu, z obsahu ktorého jednoznačne vyplýva, že na prejednaní svojho žalobného návrhu celkom alebo v určenej časti nemá záujem a je uzrozumený s tým, že o jeho žalobnom návrhu (časti jeho návrhu) nebude súdom meritorne rozhodnuté. K späťvzatiu žaloby môže dôjsť v ktoromkoľvek štádiu konania od podania žaloby do právoplatného rozhodnutia vo veci. Pretože späťvzatie žaloby môže byť v rozpore s oprávnenými záujmami žalovaného (v sporovom konaní) alebo iných účastníkov konania (v nesorovom konaní alebo konaní vo veciach, o ktorých bolo rozhodnuté iným orgánom) na dokončenie konania meritorným rozhodnutím o veci, má žalovaná strana (resp. ostatní účastníci) zásadne právo vyjadriť nesúhlas s týmto žalobcovým procesným úkonom. Iba výnimočne, ak žalobca vezme žalobu späť, súd konanie nezastaví. Je to tak iba v prípade, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Vážne dôvody, ktoré opodstatňujú nesúhlas žalovanej

strany so späťvzatím žaloby, spravidla spočívajú v tom, že žalovaný alebo iný účastník konania má právny alebo iný (morálny, ekonomický a pod.) záujem na tom, aby o žalobe bolo meritórne rozhodnuté. Vážny dôvod k nesúhlasu so späťvzatím žaloby má žalovaný aj vtedy, ak dokazovanie vo veci postúpilo tak ďaleko, že možno očakávať rozhodnutie súdu (Uznesenie Najvyššieho súdu ČR z 26. novembra 2014, sp. zn. 22 Cdo 2149/2014)

16. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa v konaní domáhala vypratania nehnuteľnosti - rodinného domu so súpisným číslom XXX nachádzajúceho sa v obci Y., katastrálne územie P. Y., zapísaného na LV č. XXX - a prevzatia jeho osobných vecí z nehnuteľnosti. Na pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 20.08.2015 vzala žalobu späť na základe toho, že žalovaný už v predmetnej nehnuteľnosti nebýva, nemá právo vstupu a ani sa nedomáha vstupu do nehnuteľnosti, pričom takmer všetky osobné veci si zobral. (č.l. 130 spisu). Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa dosiahla to, čo žalobou žiadala. Žalovaný so zastavením konania nesúhlasil, dôvodiac tým, že mu žalobkyňa zrušila trvalý pobyt v rodinnom dome po tom, ako podal žalobu o vrátenie daru - predmetného rodinného domu, že dňa 21.01.2015 vymenila zámky na dome, čím zostal ako bezdomovec na ulici. Mal za to, že aj keď žalobkyňa vzala žalobu späť, jeho situáciu to nerieši, pretože žalobkyňa ho bezprávne deložovala a naďalej mu úmyselne zadržáva veci a finančné prostriedky.

17. Zákon síce bližšie nevysvetľuje, čo treba považovať za vážny dôvod nesúhlasu so späťvzatím žaloby, nepochybne ale musí ísť o dôvod, z ktorého vyplýva, že je tu dôvodná požiadavka, aby vec bola prejednaná a rozhodnutá. Súd preto musí s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu a povahu uplatňovaného nároku zvážiť, či nesúhlas so späťvzatím je založený na právnom alebo inom (napr. ekonomickom alebo morálnom) záujme druhej strany, aby o žalobnom návrhu bolo meritórne rozhodnuté i napriek nezáujmu žalobcu pokračovať v spore. V sporovom konaní je tento záujem spravidla daný vtedy, ak konanie mohlo byť začaté aj na základe žaloby žalovaného (iudicium duplex), ako napr. v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a bezpodielového spoluvlastníctva manželov, alebo ak meritórne rozhodnutie má právny význam pre žalovaného. To však platí len vtedy, ak nedošlo k splneniu žalobou uplatňovaného nároku. Ak ale plnenie už bolo poskytnuté (nie je rozhodujúce, či žalovaný splnil dobrovoľne alebo splnenie dlhu bolo realizované nútene), odpadla samotná podstata sporu a konanie a rozhodovanie súdu o návrhu na splnenie povinnosti už nemôže viesť k sledovanému účelu. Pri takomto zistení musí súd žalobu (ak ju žalobca nevezme späť) zamietnuť bez ohľadu na to, či a v akom rozsahu bol uplatnený nárok opodstatnený (resp. neopodstatnený).

18. Vyššie uvedené námietky žalovaného proti zastaveniu konania nepredstavujú podľa názoru odvolacieho súdu vážny dôvod, pre ktorý by nemohlo dôjsť k účinnému späťvzatiu žaloby žalobkyňou a potrebe meritórneho rozhodnutia vo veci. Žalobkyňa je vlastníčkou nehnuteľnosti a námietky žalovaného o zadržávaní jeho osobných vecí žalobkyňou odporujú zmyslu konania, ktorého predmetom bol návrh na vypratanie, čo zahŕňa jednak osobu žalovaného ako aj jeho osobné veci. Žalobkyňa výslovne žiadala žalovaného, aby si osobné veci z predmetnej nehnuteľnosti odniesol, preto jeho tvrdenie, že mu zadržáva veci odporuje podstate sporu. Ani prípadné nevydanie vecí však nezakladá dôvodnosť pokračovať v tomto konaní, keďže sa tej istej veci domáha žalobkyňa aj žalobca, preto viesť súdne konanie o tejto otázke nemá žiadny praktický význam.

19. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

20. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

21. Podľa § 146 ods. 1 písm. c) citovaného zákona, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

22. Podľa § 146 ods. 2 citovaného zákona, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

23. Z previazanosti § 146 ods. 1 písm. c) OSP s § 146 ods. 2 OSP vyplývalo, že ak súd zastavil konanie v dôsledku späťvzatia, musel sa zaoberať pri rozhodovaní o náhrade trov konania otázkou, či niektorá zo strán zavinila, že konanie muselo byť zastavené. Pretože nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného ale procesného práva, otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu, bolo nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, t.j. z hľadiska vzťahu výsledku chovania žalovaného k požiadavkám žalobcu. Podstatné teda bolo to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúmal, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 25.10.2010, sp. zn. 3 Sžo 225/2010)

24. Vzhľadom na to, že ustanovenie § 146 ods. 1 písm. c) OSP predstavovalo všeobecnú a teda subsidiárnu úpravu k ustanoveniu § 146 ods. 2 OSP, upravujúcemu zásadu zodpovednosti za zavinenie, jeho aplikácia bola odôvodnená pri rozhodovaní o náhrade trov konania len vtedy, ak nešlo o zavinenie zastavenia konania jednou zo strán v zmysle § 146 ods. 2 prvej alebo druhej vety OSP. Z uvedeného vyplýva záver, že súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania pri zastavení konania musel najprv dôsledne skúmať zavinenie zastavenia konania stranami a až následne, ak zavinenie nebolo možné pričítať žiadnej zo strán, rozhodnúť o trovách zastaveného konania v zmysle § 146 ods. 1 písm. c) OSP.

25. V danom prípade k zastaveniu konania došlo v dôsledku zmeny procesnej situácie, keď vystaňovaním žalovaného z rodinného domu došlo k naplneniu žalobného návrhu, ktorého sa domáhala žalobkyňa, čím odpadol predmet sporu, o ktorom už ďalej nebolo potrebné rozhodovať meritórne. Na základe uvedeného rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách konania bolo vecne správne, keď žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania, správne mal však aplikovať ustanovenie § 146 ods. 2 druhej vety OSP, keďže žalobkyňa pre správanie odporcu vzala späť dôvodne podanú žalobu, pričom si však trovy konania neuplatnila.

26. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

27. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojitosti s § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyňu, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná, náhradu trov nepriznal, pretože jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

28. Odvolací súd nerozhodol o žiadosti žalovaného o oslobodení od platenia súdnych poplatkov, pretože zo spisu nevyplýva povinnosť žalovanému platiť súdne poplatky.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).